

MAŁOPOLSKI ODDZIAŁ ZAMIEJSCOWY

SĄDU DYSCYPLINARNEGO W KRAKOWIE

KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

ul. Kopernika 22 lok. 4, 31-501 Kraków

Sygn. akt SD 542/16

ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

5 czerwca 2017 r.

Małopolski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Krakowie w następującym składzie:

Przewodniczący	- Radomir Szaraniec doradca podatkowy
Sędzia	- Dorota Zembaczyńska doradca podatkowy
Sędzia	- Henryk Gurbiel doradca podatkowy

Protokolant Anna Woźniczka doradca podatkowy

Po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu z dnia 5 czerwca 2017 roku z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu obwinionego o wykonywanie zawodu doradcy podatkowego z naruszeniem z art. 36 pkt 2 ustawy dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym (dalej: ustawa) tj. obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w roku 2015

-uznaje obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów tj. naruszenia art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym poprzez brak stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w roku 2015

i orzeka karę nagany

UZASADNIENIE

Zdaniem Sądu w odniesieniu do przewinienia dyscyplinarnego polegającego na braku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych stopień szkodliwości postępowania obwinionego wobec Samorządu doradców podatkowych jest znaczny. Jest bowiem w interesie publicznym, którego środowisko doradców podatkowych powinno strzec, odpowiednio wysoki poziom świadczonej pomocy prawno-podatkowej mającej na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Służyć temu ma właśnie stałe dbanie o wysoki poziom merytorycznego przygotowania doradców do świadczonych usług. Brak samokształcenia w ramach ustalonych ustawą oraz w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w żaden sposób nie znajduje usprawiedliwienia.

Obowiązek samokształcenia został wprost wyrażony w art. 36 pkt 2 ustawy - doradca podatkowy obowiązany jest stale podnosić swoje kwalifikacje, a także w sposób bardzo szczegółowy omówiony w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w Rozdziale VIa „*Zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego*”. W szczególności doradcy podatkowi są zobowiązani do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co obejmuje wybrane, według potrzeb doradcy podatkowego, formy kształcenia takie jak udział w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z działalnością zawodową, konferencjach, sympozjach, zjazdach, wykładach, szkoleniach e-learningowych organizowanych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych oraz publikacje itp.

Z tytułu udziału w w/w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych przyznawane są punkty szkoleniowe. Co do zasady każdy doradca zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25 % dwuletniego limitu.

Sąd ustalił, że obwiniony uzyskał 3 punktów z wymaganego poziomu 32 punktów wymaganych w danym okresie rozliczeniowym.

Okolicznością świadczącą na niekorzyść obwinionego jest fakt, iż był już karany dyscyplinarnie.

W odniesieniu do pisma obwinionego z dnia 24 lutego 2017 r., otrzymanego w dniu 28 lutego 2017 r., zatem już po skierowaniu wniosku o ukaranie, należy podnieść, że obowiązki samokształcenia są jasno określone w przywołanej wyżej uchwale. Zakup literatury oraz wykupienie dostępu do serwisu Vademecum Doradcy Podatkowego nie jest traktowany jako formy samokształcenia. Z kolei w odniesieniu do wskazanych szkoleń odbytych przez obwinionego należy podnieść, że istnieje możliwość zaliczenia szkoleń organizowanych przez podmioty inne niż Krajowa Izba Doradców Podatkowych, wymaga to jednak zgłoszenia w odpowiednim czasie i odpowiednim organom faktu odbycia takich szkoleń, jak również odpowiedniego udokumentowania. Na etapie postępowania dyscyplinarnego Sąd Dyscyplinarny nie jest uprawniony do weryfikacji oraz przyznania punktów za odbyte szkolenia. Gdyby obwiniony dochował należytej staranności w zakresie zgłoszenia odbytych szkoleń, jak również gdyby aktywnie uczestniczył w postępowaniu wyjaśniającym, być może nie doszłoby do rozpatrzenia sprawy przed składem orzekającym.

W związku z powyższym Sąd uznał, że kara nagany jest adekwatna do stopnia szkodliwości popełnionych przez obwinionego czynów oraz przez wzgląd na obecną postawę obwinionego.

Sąd jednocześnie informuje, że na powyższe orzeczenie przysługuje obwinionemu, Rzecznikowi oraz innym uprawnionym organom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Biorąc powyższe Sąd postanowił jak w sentencji